

Arrest

**nr. 338 101 van 18 december 2025
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, thans de Minister van Asiel en Migratie, van 1 oktober 2024 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. DELHEZ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 29 augustus 2024 dient de verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen, dit overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 1 oktober 2024 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris voor Asiel en Migratie dat deze aanvraag onontvankelijk is.

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster ter kennis gebracht op 30 juli 2025 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 29.08.2024 bij onze diensten werd ingediend door :

N., J. (R.R.: ...)
Geboren te B. op (...)1982
Nationaliteit: Burundi
Adres: (...) 1200 Sint-Lambrechts-Woluwe

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Er worden medische elementen aangehaald voor N., J. Betrokkene maakt in de aanvraag 9ter een ongedateerd standaard medisch getuigschrift over. De aanvraag werd echter ingediend op 29.08.2024, dus na de invoeging op 16.02.2012 van de wet van 08.01.2012, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art. 9ter §1, 4e lid en art. 9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien aan de hand van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift niet kan nagegaan worden of het ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de aanvraag. Bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden (Arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).

Gelet op de aanvraag om machtiging tot verblijf d.d. 29.08.2024, door betrokkene ingediend overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, en gezien de asielaanvraag d.d. 27.05.2024 van betrokkene op genoemde datum nog in behandeling was, werd voor onderhavige beslissing gebruik gemaakt van de taal die voor deze asielprocedure gekozen / bepaald werd, te weten het Nederlands (Toepassing van artikel 51 / 4§3 van de wet van 15 december 1980).

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve vast dat het beroep niet-ontvankelijkheid is, omdat het in de Franse taal geredigeerd verzoekschrift werd opgesteld met miskenning van de door de wetgever in artikel 39/18, derde lid *juncto* artikel 39/78, eerste lid *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 6°, van de Vreemdelingenwet voorziene taalregeling.

Artikel 39/18 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De partijen die niet onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, mogen voor hun akten en verklaringen de taal gebruiken welke zij verkiezen.

(...)"

In afwijking van het eerste lid, moet op straffe van niet-ontvankelijkheid, (de asielzoeker) het verzoekschrift en de overige procedurestukken indienen in de taal die is bepaald bij het indienen van de asielaanvraag overeenkomstig artikel 51/4.

(...)."

Artikel 39/78, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Het beroep wordt ingediend op de wijze bepaald in artikel 39/69 met dien verstande dat, behoudens in de in artikel 51/4, § 3 voorziene gevallen, het bepaalde in artikel 39/69, § 1, tweede lid, 6° geen toepassing vindt."

Artikel 39/69, § 1, tweede lid, 6°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Het verzoekschrift moet op straffe van nietigheid:

[...]

6° ingediend worden in het Nederlands of het Frans, afhankelijk van de taal van de behandeling zoals bepaald met toepassing van artikel 51/4;”

Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling dient op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van dit verzoek de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

In afwijking van voorgaande leden en onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt een volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend overeenkomstig artikel 51/8, onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht.

§ 3. Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielpcedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.”

Uit een samenlezing van voormelde wetsbepalingen blijkt dat een verzoekende partij in het kader van een annulatieberoep overeenkomstig artikel 39/78, eerste lid, van de Vreemdelingenwet in beginsel de vrijheid van keuze heeft wat de taal van haar verzoekschrift betreft, *“behoudens in de in artikel 51/4, §3 voorziene gevallen”*, in welk geval het verzoekschrift dan op straffe van niet-ontvankelijkheid in de taal van de asielpcedure moet worden opgesteld.

Artikel 51/4, §3, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat indien de vreemdeling tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielpcedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de procedure met betrekking tot de behandeling van deze verblijfsaanvraag dient te geschieden in dezelfde taal als deze waarin de asielaanvraag werd behandeld.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekster de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet heeft ingediend op 29 augustus 2024, dit is tijdens de procedure inzake het verzoek om internationale bescherming dat door de verzoekster werd ingediend op 27 mei 2024 en dat thans nog steeds in behandeling is. Verder blijkt dat de behandeling van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 51/4, § 2, derde lid, van de Vreemdelingenwet in het Nederlands geschiedt. Zoals de gemachtigde in de bestreden beslissing pertinent opmerkt, wordt de procedure met betrekking tot de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet om die reden eveneens beheerst door de Nederlandse taal, en dit ingevolge de toepassing van artikel 51/4, § 3, van de Vreemdelingenwet. Gelet op de uitdrukkelijke vermelding hiervan in de bestreden akte, kon de verzoekster er niet onwetend van zijn dat de taalregeling, voorzien in artikel 51/4, §3, van de Vreemdelingenwet, *in casu* van toepassing is. Zij behoorde dan ook te weten dat het verzoekschrift diende te worden ingediend in het Nederlands.

Wanneer de taal, waarin het bestuur de aanvraag om machtiging tot verblijf behandelt, bepaald werd op basis van artikel 51/4, §3, van de Vreemdelingenwet, dient overeenkomstig artikel 39/78, eerste lid *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 6°, van de Vreemdelingenwet voor het verzoekschrift bij de Raad immers eveneens de taal te worden gebruikt waarin de machtigingsaanvraag werd behandeld, zijnde de taal waarin de asielpcedure wordt doorlopen.

Aangezien onderhavig beroepschrift werd ingediend in de Franse taal, terwijl de procedure, met betrekking tot de machtiging om verblijf met toepassing van artikel 51/4, § 3, van de Vreemdelingenwet, beheerst wordt

door de Nederlandse taal, werd ter terechtzitting aan de verzoekende partij de gelegenheid geboden haar standpunt over de ambtshalve opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid toe te lichten.

De verzoekende partij heeft hierop gerepliceerd zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Het in de Franse taal geredigeerd verzoekschrift werd, zoals hoger toegelicht, opgesteld met miskenning van de in artikel 39/78, eerste lid *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 6°, van de Vreemdelingenwet voorziene taalregeling, waardoor het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend vijftwintig door:

C. DE GROOTE, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE